

Hasankale Seyahati

Yıl 1958, hizmetimize devam ederken Üstadımız'dan yer yer lahikalar, mektuplar geliyordu. Üstadımız bunları çoğaltıp etrafa dağıtmamızı istiyordu. Biz de:

"Kime dağıtalım? Kimseye güvenemiyoruz ki?.." diye düşünüyorduk.

O sıralarda da **Hafız Seyyid** isminde Hasankaleli bir genç benden Arapça dersler alıyordu. Ben de:

"Hiç olmazsa Hasankale'ye gidip Seyyid'in babası Feramiz Efendiye misafir olalım da orada Risale-i Nur'u tanıtmaya çalışalım." diye düşündüm. **Vahdettin Hızıroğlu** ile beraber gittik. Feramiz Efendi'ye misafir olduk. Oldukça zengin bir adamdı. Bize ikramlarda bulundu. Ben kendisine akşam sohbet etmek için biraz cemaat toplayıp toplayamayacağını sordum.

"Bu akşam bizim karşı komşuda tarikatçıların zikri var. Oraya gidelim." dedi. Ben de *"Olur."* dedim.

Kalabalık bir cemaat toplanmıştı. Önce bizim de zikre katılmamızı teklif ettiler. Ben tarikata mensup olmadığımızı söyleyince:

"O zaman siz buyurun oturun." dediler. Birisi def çalarak **Muhammed Lütfü Efendinin** gazellerinden söylüyor, diğerleri de okunan gazellerle aşka gelip zikrediyorlardı. Köşede üç genç vardı. Onlar da zikre iştirak etmediler.

Zikir faslı oldukça uzun sürdü. Zikirden sonra büyük bir semaver getirdiler. Bu defa çay içmeye başladılar. Bu sırada ben, **"Siz gazellerinizi okudunuz. Ben de bir gazel okusam dinler misiniz?"** diye sordum. Sevinçle kabul ettiler, *"Efe'nin gazellerinden mi?"* diye sordular. Ben de, **"Bu başka bir Efe'nin gazeli."** dedim. Risale-i Nur'dan tarikat ve tasavvuf hakkındaki [Telvihat-ı Tisa'yı](#) okudum ve açıkladım. Çok şaşırdılar. Hayret içinde kaldılar.

Dersten sonra köşede oturan ince bıyıklı genç:

"Hocam, bu kitapları okumak isterim. Bunlardan sizde var mı?" dedi. Ben de yanımda olmadığını, eğer Erzurum'a gelirse kendisine verebileceğimi söyledim. Bunun üzerine yanındaki iki genç de kitaplardan istediler.

Cemaat dağılmaya başlayınca Feramiz Efendi, bizi kendi evine götürmek istedi. Ancak Şöför Hafız ismindeki ev sahibi sert bir şekilde *"Katiyen misafirleri buradan göndermem. Onlar benim misafirlerim oldular."* dedi. Feramiz Efendi ısrar ettiyse de ev sahibi bizi bırakmadı.

Sabah kahvaltısında kapı çalındı. Akşamki genç içeri girdi.

“Bütün gece zevkimden uyuyamadım. O ne feyizli bir dersti.” dedi. Daha sonra isminin **Zeki Korkmaz** olduğunu, Hasankale’de bakkallık yaptığını, diğer arkadaşlarının da astsubay olduklarını bu yüzden kahvaltıya gelemediklerini anlattı. Biz de kendisine Erzurum’daki adresimizi verdik. Erzurum’a döndüğümüzün ertesi günü medresemize geldi ve kendisine kitaplar verdik. O geceki sohbetle Zeki Efendi ve iki astsubay Nurları tanımış oldular. Artık bundan sonra Hasankaledeki konağımız Zeki Efendi’nin evi oldu. Hasankaleye defalarca gittik. Bir çok ev derslerinde bulunduk.